

El comerç local de l'Alt Empordà resisteix buscant noves sortides per no desaparèixer

El suport de la clientela fixa ha estat clau en molts casos per poder mantenir la persiana aixecada

A La Fleca de Sant Pere Pescador esperen que l'obertura dels càmpings els porti aire nou

Adaptar-se o desaparèixer. El comerç ha hagut d'esforçar-se per mantenir-se aquest darrer any, observant com les vendes queien per la por i, en molts casos, per la irrupció sense mida del comerç en línia. Davant el cop que han suposat mesos de tancament i restriccions i que, en alguns casos, sembla definitiu, alguns cerquen vies de sortida. El panorama que quedarà, però, transformarà les fisonomies de les ciutats i pobles.

Això ja ho havien constatat els responsables de l'Estanc de Castelló d'Empúries, obert des del 1987. Al carrer Alfons XIII, on s'ubiquen fa anys, eren una dotzena de comerços i ara només en queden tres. «La pandèmia ha estat fatal per la distribució al detall», comenta Ramon Puigtot i que ells, com estanc, no els afecta l'alça del comerç electrònic. Puig creu que «el petit comerç està en via d'extinció» i que qui hauria de donar-li suport no ho fa. «És molt còmode des de casa comprar per catàleg, que ja existia, però que ara és més ràpid; molt còmode que te'l portin al mateix preu, més barat que el de la botiga perquè és el mateix fabricant a través del distribuïdor», reflexiona. En canvi, les botigues han de suportar una forta càrrega fiscal i de salaris. «Els que manen són els grans i molts petits no sumem un gran, no tenim el poder de condicionar els polítics».

Marta Frades, de La Fleca de Sant Pere Pescador, tampoc té una mirada molt optimista. Creu que «l'ambient és bastant pessimista pel que fa a salut i inseguretat econòmica que crea inestabilitat emocional i això es palpa en la gent». Defineix aquest darrer any, el sisè que tenen obert, com «molt dur» tot i que admet que «encara tenim sort d'anar pagant les factures». La pandèmia ha fet que hagin reduït la producció tant de pastisseria com de pa: «No es ven ni pa, com que és artesanal i potser més car que l'industrial, la gent ha optimitzat el preu». També han reduït horaris, de 7 del matí a les 2 del migdia. Frades espera que a l'abril l'obertura dels càmpings més petits «els porti aires nous».

Un altre comerç essencial ha estat la farmàcia d'Alba Gómez, al nucli antic de Vilafant. Ella explica com la pandèmia, a l'inici, els va obligar a buscar nous proveïdors, sobretot de mascaretes i gels hidroalcohòlics «perquè els laboratoris habituals no en tenien». Van veure la llum gràcies a la Xarxa de Farmacèutics de Catalunya que va aportar solucions. Ells han optat per no posar pantalles, ja que «ve molta gent gran amb problemes d'audició i els crees una barrera», però sí que han posat dos taulells i controls d'aforament. Quelcom que es quedarà, diu Gómez, és el pagament generalitzat en targeta i més en un poble sense caixers. També la

higiene i la distància.

Un comerç totalment diferent, per qüestions d'espai, són els concessionaris de cotxes com el Garatge Sala, a Santa Llogaia d'Àlguema. Adaptant-se a totes les mesures, allò que més els ha afectat és la prova de vehicles. Ara només pot anar-hi una sola persona i no tota la família com abans. «Els fa menys gràcia», reconeix el gerent, Dani Sala, qui creu que els ha afavorit el fet de ser un espai amb molts metres quadrats on treballa poc personal i no generar una compra massiva. La caiguda de vendes és palpable –un 40% menys els dos primers mesos del 2021– però Sala assegura que es copsa un canvi en la mobilitat amb més patinets i bicicletes. Les restriccions, diu, «generen incerteses» tot i que les entén.

A l'altre costat, trobem l'única sabateria de Llançà, Rosa Marina, regentada per Marina Calcina. Tot i que ells obren per temporada, el tancament de març els va agafar amb tot el gènere adquirit i encara ara en disposen. També van haver d'invertir adaptant el comerç a totes les mesures i unes setmanes de juliol i agost van veure's obligats, per un cas, a aturar-se. Ara, però, volen arrancar de nou. «Hi serem i amb ganes de treballar», conclou Calcina.

Qui també hi és, al peu del canó, és Marisol Pereira, al capdavant de la botiga Tamarís de Figueres. Ella reconeix que la pandèmia els ha afectat molt, ja que treballen en tema núvies –molts casaments s'han ajornat– i vestits de festa, prêt-à-porter. A més, el març passat ja tenien el gènere comprat. «Vam demanar a les cases que ens ajornessin els pagaments i tothom hi ha estat, perquè tot és una roda» explica. També s'han trobat una resposta molt bona de la clientela fixa, a qui els ho agraeix molt. «Ens ha costat, però hem anat aguantant», reflexiona. Pereira ara comença a albirar un xic de llum. Creu que el programa de vals de descompte que ha impulsat l'Ajuntament «és molt bona iniciativa». Respecte al comerç en línia no els afecta massa, ja que el seu producte, dirigit a un públic de més de 50 anys, exigeix més la presència i ells ofereixen fer retocs per adaptar al client. En ser, a més, una botiga molt àmplia permet la distància. També apliquen totes les mesures, netejant l'empresari per cada nova clienta i desinfectant la roba.

Els que sí que han potenciat la venda en línia a través del web www.biels.cat és Magatzems Biels de Roses fent-se més presents a les xarxes socials amb concursos i buscant productes nous i actuals. «Nosaltres veiem el futur amb optimisme, amb moltes ganes que obrin les fronteres perquè pugui venir el nostre client principal, que és el turista francès», diu Isabel Plana. També han variat horaris per adaptar-se al client local.

Malgrat no poder-se qualificar de comerços pel tipus de producte que ofereixen, llibreries i galeries d'art també s'han vist sacsejades. Per a Gemma Garcia, de la llibreria Vitel·la de l'Escala, és ben clar que «t'adaptes a les circumstàncies i, al final, te'n surts». Que després de molts esforços, d'una extenuant feina burocràtica, d'un ERTA, ha estat «la societat la que ens ha ajudat, l'empatia que han sentit amb les llibreries» perquè, recorda, rere elles hi ha «un munt de llocs de treball que representen economia de país». L'objectiu de Garcia, que no oblidia el seu potent equip humà que l'ha empès a resistir, és, ara, «surar i que no se'ns emporti la pandèmia». I malgrat tot queda quelcom positiu: «Hem aconseguit nous lectors i hem reforçat el vincle amb ells amb una

complicitat molt gran».

Enguany, Ralph Bernabei i Silvy Wittevrongel celebraran els trenta anys de la galeria Horizon de Colera. La pandèmia no els va frenar l'estiu passat i van poder exposar eliminant tota la parafernàlia que envolta l'art. Els resultats van ser interessants: «La gent venia més sensible i tranquil·la, tot va ser molt més humà, preguntaven». Creuen, doncs, «que calen nous plantejaments a escala global, no recuperar els comportaments vulgars i agressius d'abans, però també estan convençuts que la gent necessita la cultura que els toqui l'ànima, retrobar-se ells mateixos» i no tanta superficialitat.

Font del document:

https://www.emporda.info/portada/2021/03/09/comerc-local-resisteix-buscant-noves/489972.html?utm_source=rss